

Международен семинар на тема: „Християнското милосърдие и църковно- социалната дейност днес – предизвикателства и перспективи“

На 3-4 юни в Богословския факултет на СУ „Св. Климент Охридски“ се проведе Международен теоретико-практически семинар на тема: „Християнското милосърдие и църковно-социалната дейност днес – предизвикателства и перспективи“. Той се организира от катедрата „Практическо богословие“ към магистърска програма „Църковно социално дело“ и Източно-църковният институт в гр. Регенсбург, Германия, по инициатива на дългогодишния преподавател във висшата ни духовна школа проф. д-р Божидар Андонов.

Събитието бе осъществено в рамките на научен проект „Свидетелство, служение и богослужение на Църквата“ и финансиран от Фонд „Научни

изследвания“ и Софийската света митрополия.

Проектът обхваща два модула в областта на църковното социално дело. Единият бе проведен в германските градове Дрезден и Регенсбург, в които взеха участие студенти от БФ и клирици от Софийска и Старозагорска митрополии и вторият, който бе организиран в София и завърши днес.

В програмата на столичния семинар се включиха с доклади : проф. дпн Албена Чавдарова – „Църковно-социалната дейност (исторически аспекти)“, проф. д-р Дитмар Шон – „Църковно-социалната дейност днес – предизвикателства и перспективи“, доц. д-р Иво Янев – „Пастирското служение при палиативната грижа“, д-р Кристоф Зайдел – „Душегрижието в болниците – същност на душегрижието в болниците и хосписите; клинично образование по душегрижие“, д-р Сабине Холцшу – „Придружителят при травми“, Конрад Кет – „Доброволците и тяхната подкрепа в работата с хора с увреждания“ и докт. Александър Христов – „Църковно-социални дейности по българските земи през X-XI в.“.

Като основен организатор, проф. д-р Божидар Андонов, който е член на Научния съвет на сдружение „Ordosocialis“ , което има за цел да насърчава изследването на християнското социално учение споделя, че е удовлетворен от това, което се е реализирало в семинара.

„Възникналите въпроси, породените дискусии, радостта от споделеното и видяното от всички лектори носи удовлетворение. Всички присъстващите имаха отношение към проблематиката и към бъдещето на социалната дейност на църквата. Различието на докладите: за душегрижието, за обгрижването в болници и хосписи, обгрижването при трагични случаи и тежки заболявания, подготовката на тези кадри е от голяма важност, а не от интерес, не само от страна на БПЦ, но и за обучението по пастирско богословие в Богословския факултет. Ние като православни богослови трябва да имаме подготвени специалисти, които да имат познанията и опита, за да отговорим на предизвикателствата на съвременния свят“ – каза проф. Андонов след завършване на международния форум.

Може ли ние като православни християни и богослови да почерпим опит от немските богослови и в каква насока?

В разговори преди началото на семинара, по време, а и сега се разбра, че те идват от една страна, където църковно социалното дело има традиция. Имат условия и възможност да се реализират идеи. Ние в това отношение едва

сега прождаме след политическата промяна у нас, както в като цяло в Църквата, така и в отделните епархии. Всички ние, които сме се заели да говорим за социалното дело сме убедени, че не може да се прилага един модел навсякъде. Не може да се вземе и да се приложи по един и същи начин, а и не трябва.

Семинарът е затова ние да видим как другаде се справят с различните области, кое можем да вземем и да се опитаме да притворим, съгласно нашата православна традиция и днешното състояние на Българската църква.

Това е вторият семинар... Каква е визията ви за провеждането им и за ползата от тях?

Те спомагат да се приведе в движение колелото на социалната дейност на църквата ни. Ясно е че ще има препятствия, че ще има неразбиране допускам дори отричане...затова, че някои лектори са католически богослови. Мога категорично да кажа, че те не искат да ни поучават, а да ни помогнат чрез своя споделен опит. Те ни предоставят възможността да си вземем това, което на нас ни харесва и нас ни удовлетворява и преди всичко, онова което можем да претворим на дело.

Ние може да заливаме обществеността с брошури и доклади, но когато няма възможност да се претвори на дело, кому е нужно и каква е ползата. Убеден съм, че младите специалисти, младите духовници, които бяха съпричастни на тези доклади както в Регенсбург, така и в България ще отнесат в себе си идеи, примери, които ще ги импулсират към дела, към претоворяване на това, което знаят и това, което сега научиха. Освен есенцията на православието, което е богослужението, ние имаме и друга мисия: да се отзовем на нуждаещите се наши по-малки братя, да отговорим на очакванията им за помощ.

Чия, според Вас е грижата за социалното дело?

Църковната социална дейност е преди всичко на Църквата. Но Църквата без държавата трудно бе се справила. Държавата вижда, че енорията може по-най-добрия начин да организира тази дейност. Доброволчеството е един знак на Църквата – в името на Христос.

Има ли желание от студенти и преподаватели да се включат в тази социална дейност?

Да. Има такива, затова и подготвихме тази магистърска програма. С много

инусиазъм се създаде от двата факултета – Богословския и Педагогическия. Това са два факултета, които правят една магистърска програма. Имаме студенти и има голям интерес... Нашите студенти са идеалисти, те не са материалисти. Защото ако бяха като последните щяха да отидат в други програми и други факултети. Но трябва да бъдат насочени и подпомогнати, за да се реализират.

Предвиждате ли и други семинари?

Категорично да. Независимо от моите ангажименти към Богословския факултет. Дали в Германия или България ще работя, за да помогам в това дело. Искам да бъда полезен, с каквото мога за благо и развитието на Българската църква.

bg-patriarshia.bg